

Realizácia akčného plánu

Výchovno-vzdelávacia činnosť v detskom domove

Téma : Rozvíjanie jemnej motoriky u detí v predškolskom a školskom veku

Vek detí na skupine: 4 r. – 7r.

Pri výchovno- vzdelávacej činnosti som použila **kritériálne a normatívne** hodnotenie.

Keďže deti na skupine sú rôzneho veku, nedá sa použiť celkové normatívne hodnotenie. U detí v predškolskom veku som využila kritériálne hodnotenie a u detí školského veku normatívne hodnotenie. Kritériálne hodnotenie som zvolila u detí predškolského veku z toho dôvodu, že u detí bol zámer rozvíjať jemnú motoriku, takže kritériom bolo vyrobiť si doma vlastné korálky (náhrdelník a náramok). Nešlo o najkrajší náhrdelník, nebol ani stanovený počet koráľkov, ktorý má byť na šperku, takže všetky detičky po splnení úlohy boli hodnotené kladne. U detí školského veku bolo úlohou vytvoriť obraz zvieratka zo stromu popadaných listov počas jesene. Keďže deti školského veku sú vrstevníci, úlohu som si zvolila hodnotiť normatívne.

Moje kritériálne hodnotenie predstavuje splnenie alebo nesplnenie vopred zadanej úlohy, takže kritéria pre hodnotenie sú vopred dané. Každé jedno z detí môže uspieť. Je len na deťoch aby získali hodnotenie aké chcú.

Pretože pri kritériálnom hodnotení môže dosiahnuť akýkoľvek počet detí akékoľvek hodnotenie, nejestvuje potreba medzi deťmi rozlišovať. Motivácia uspieť je vyššia u detí, ktoré vedia, že nemusia o obmedzený počet dobrých hodnotení, ktoré sú k dispozícii súťažiť. (vychovávateľ stanoví kritériá a po ich splnení prideluje hodnotenie – každý, kto splní, môže dostať odmenu)

Pri normatívnom hodnotení je dieťa porovnávané s inými deťmi, ktoré robia rovnakú úlohu. Pri normatívnom hodnotení dostáva dieťa hodnotenie podľa svojej pozície v porovnaní s ostatnými. Typickým príkladom normatívneho hodnotenia je výrok učiteľa: „Najlepšie napísaná práca z celej triedy“, v mojom prípade: „Najkrajšie vyrobený obraz z celej skupiny“. Pri použití tohto spôsobu hodnotenia môže dieťa dostať známku s ktorou je nespokojné – napr. známku „dobré“ aj keď pracuje veľmi svedomito, pretože rovnako svedomito sa pripravovali aj iní. Na záver si hodnotili deti svoje obrazy vzájomne a všetky vytvorené diela zdobili ich detské izbičky.

Formy hodnotenia:

- ústne
- formou odmeny

Kritérium hodnotenia u detí predškolského veku:

Zvládnutie ulohy

Dodržiavanie techniky zručnosti

Farebné rozlíšenie

Normatívne hodnotenie u detí školského veku:

Hodnotenie od 1-2-3 (výborný, chválitebný, dobrý) – podobne ako v škole

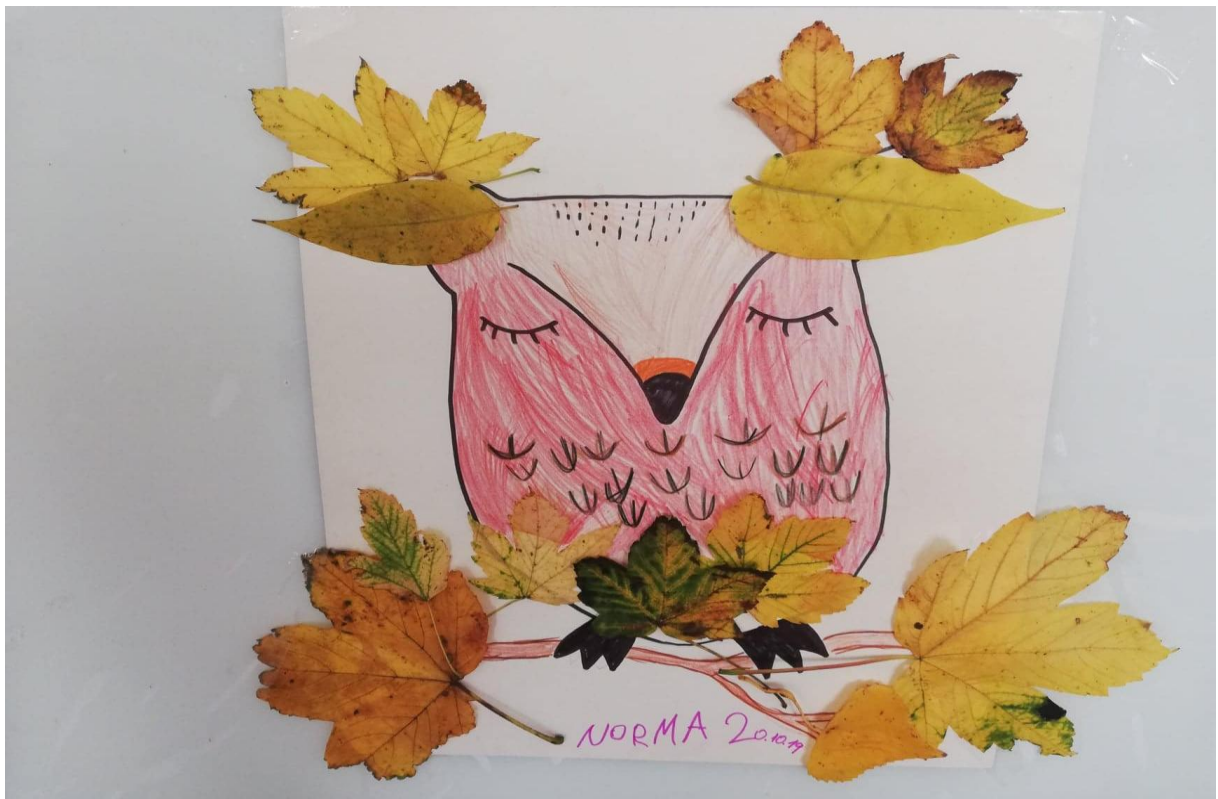
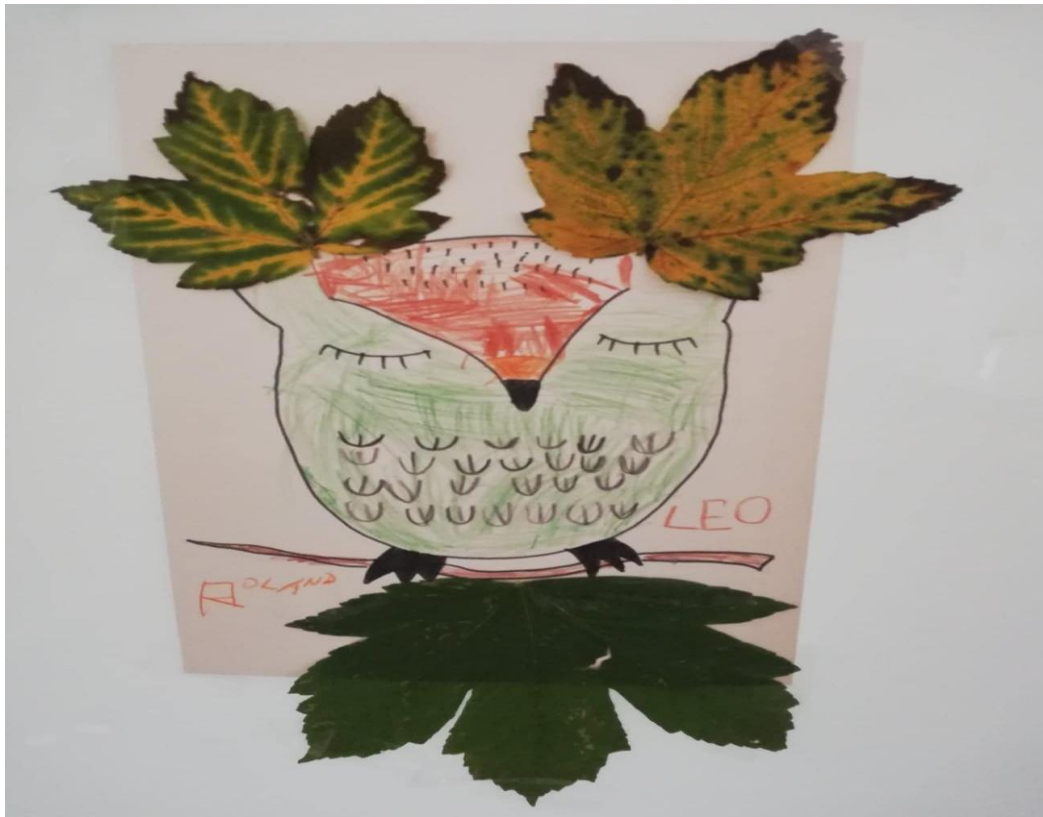
Dodržanie techniky zručnosti

Výber použitého materiálu

Postup práce

Estetická úroveň obrazku

Výhody a nevýhody normatívneho hodnotenia

Normatívne hodnotenie – pokiaľ sú výsledky detí (žiacov) porovnávané medzi sebou, je to normatívne hodnotenie. Bežným príkladom v škole (v praxi) je používanie hodnotenie slohovej práce. Najlepšie napísané práce sú ohodnotené jednotkou, horšie práce dvojkou alebo trojkou.

Podstatné je, že tzv. vzťahovou normou je v tomto prípade trieda. Z tohto vyplýva, že hodnotenie do istej miery závisí od zloženia žiakov v triede, u detí v detskom domove v mojom prípade na zložení skupiny. Slohová práca, ktorá je v jednej triede hodnotená ako výborná, môže v inej triede zložená z nadanejších žiakov dopadnúť ako priemerná. Použitie tohto spôsobu hodnotenia spôsobuje to, že napríklad známky na vysvedčení z rôznych škôl nemusia byť vzájomne porovnateľné. V bežnom živote školy sa vzťahová norma žiakov pohybuje v rozmedzí od jednej triedy až po všetky triedy v ročníku, kde daný predmet vyučuje jeden učiteľ.

Nevýhodou normatívneho hodnotenia je, že učiteľ si pre seba stanovuje určitý štandard výkonu, ktorý musí dieťa (žiak) splniť aby uspel.

Z perspektívy žiaka normatívne hodnotenie nie je tak užitočné ako kriteriálne hodnotenie, lebo žiaci majú obmedzené možnosti ovplyvňovať vzťahovú normu, ale pri kriteriálnom si kritériá majú žiaci pod svojou kontrolou.

Prínosy kritériálneho hodnotenia

Kritériálne hodnotenie znamená, že sa hodnotenie vykonáva na základe kritérií plnenia úlohy. Pokiaľ je napríklad jediným kritériom splnenia domácej úlohy priniesť do školy obľúbenú knihu, môžu v ideálnom prípade získať všetci jednotku za splnenie úlohy. Kritériá býva zväčša niekoľko a odvíjajú sa od vzdelávacích cieľov.

Všade tam, kde je to možné, by sa mali kritéria splnenia vzdelávacích cieľov stanoviť, vysvetľovať, pretože to učebné procesy robí transparentnejšími a rozvíja to vedomosti sebahodnotenia.

Formatívne hodnotenie je nástrojom pedagogickej komunikácie medzi dieťaťom (žiakom) a pedagógom. Podáva učiteľovi v priebehu vzdelávacieho procesu informácie o tom, ako sa žiak vysporiadava s úlohou, či úlohu porozumel, poprípade aký druh pomoci potrebuje k zvládnutiu učiva.

V prípade detí v detskom domove, kritéria pre splnenie úlohy boli stanovené.

Kritériom boli nazbierať v prírode materiál (v našom prípade listy zo stromov), ďalším kritériom rozmyslieť si zvieratko a vytvoriť obraz (zvieratko vytvorené pomocou prírodného materiálu a farbičiek).

Cieľ bol taktiež stanovený: rozvoj jemnej motoriky detí a výzdoba detskej izbičky.

Myslím, že v prípade detí v detskom domove pri uvedenej skupine detí je vhodnejšie nastaviť kritériálne hodnotenie, kedy počas vytvárania úlohy každé dieťa môže svoju úlohu konzultovať s vychovávateľom. Skupina je zložená z rôznych vekových kategórií a rôznymi diagnózami a preto je toto hodnotenie v rámci skupiny vhodnejšie.